

חוק מימי חופין (תיקון), התש"ן-1990*

1. החלפת סעיף 1 במקום סעיף 1 לחוק מימי חופין, התשי"ז-1956¹ (להלן - החוק העיקרי), יבוא:
- "הגדרת מימי חופין
1. (א) בסעיף 3 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981², בהגדרה של מימי חופין, במקום "ששה מילים" יבוא "שנים עשר מילים ימיים".
- (ב) על אף האמור בסעיף 1 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, תחול ההגדרה של מימי חופין כאמור בסעיף קטן (א) גם על חיקוקים והוראות מינהל שניתנו לפני תחילת החוק האמור."
2. תיקון סעיף 2
בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום "מששה מילין ימיים" יבוא "משנים-עשר מילים ימיים" ובמקום "ששה מילין ימיים" יבוא "שנים-עשר מילים ימיים".

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י" בשבט התש"ן (5 בפברואר 1990): הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בה"ח 1952, התשמ"ט, עמ' 168.
¹ ס"ח התשי"ז, עמ' 2.
² ס"ח התשמ"א, עמ' 302.

חוק העונשין (תיקון מס' 27), התש"ן-1990*

1. תיקון סעיף 184
בסעיף 184 לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹ (להלן - החוק העיקרי), בסופו יבוא:
- "משקה משכר" - כמשמעותו בסעיף 2 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968².
2. תיקון סעיף 193
במקום סעיף 193(ג) ו-(ד) לחוק העיקרי יבוא:
- "(ג) בעל עסק או עובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים, המספק משקה משכר לשיכור או מעודד אותו לשתות משקה משכר, דינו - מאסר ששה חדשים."
3. הוספת סעיף 193א
אחרי סעיף 193 לחוק העיקרי יבוא:
- 193א. (א) המעודד או משדל אדם שלא מלאו לו שמונה-עשרה שנים לשתות משקה משכר, דינו - מאסר שלושה חדשים.
- (ב) בעל עסק או מי שעובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים לשם שתיה במקום, לא ימכור ולא יגיש משקה משכר לאדם שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים ולא יעודד אדם כאמור לשתות משקה משכר; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים.
- (ג) בעל עסק או מי שעובד בעסק כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי לדרוש מאדם המבקש שיספק לו משקה משכר, שיציג לו תעודה בה ניתן לוודא את גילו; לא הציג האדם תעודה כאמור, לא יסופק המשקה למבקש.

* נתקבל בכנסת ביום י" בשבט התש"ן (5 בפברואר 1990): הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בה"ח 1944, התשמ"ט, עמ' 134.
¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
² ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

(ד) בעל עסק כאמור בסעיף קטן (ב), יציג במקום בולט בעסקו, בצורה שיקבע שר המשטרה בתקנות, הודעה המפרטת את הוראות סעיף זה ואת הוראות סעיף 193(ג).

(ה) מי שלא קיים הוראות סעיף קטן (ד) רואים אותו כמי שלא קיים תנאי מתנאי רשיון שניתן לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, והוראות החוק האמור יחולו עליו.

4. בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא: תיקון חוק רישוי עסקים

"(ג) בעסק כאמור בסעיף קטן (א) תוצג במקום בולט הודעה המפרטת את הוראות סעיפים 193(ג) ו-193א לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ד) חובת הצגת הודעה לפי סעיף קטן (ג) הינה תנאי מתנאי הרשיון של אותו עסק."

5. הוראות סעיף 4 יחולו גם עם עסק כאמור בסעיף 2 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, תחילה שהיה לו רשיון ערב תחילתו של חוק זה.

דן מרידור יצחק שמיר
שר המשפטים ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק אכיפת פסקי חוץ (תיקון מס' 3), התש"ן-1990*

1. בחוק אכיפת פסקי חוץ, התש"ח-1958¹ (להלן - החוק העיקרי), האמור בסעיף 6 יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) לענין סעיף קטן (א)(3), לא יראו אדם כמי שהסכים לסמכותו של בית משפט שנתן נגדו פסק חוץ (להלן - חייב בדין) בשל כך בלבד שהתייצב בפני אותו בית המשפט, בין על תנאי ובין ללא תנאי, וטען בדבר אחת או יותר מאלה:

- (1) כפירה בסמכותו של בית המשפט או מחאה נגדה;
- (2) ביטול ההליך או עיכובו לצורך העברת הסכסוך לבוררות או להכרעת בית משפט במדינה אחרת;
- (3) שחרור נכסיו שנתספו או צפויים להיתפס, או הגנה עליהם.

(ג) אין נפקא מינה אם בנוסף לטענות כאמור בסעיף קטן (ב) טען החייב בדין טענות לגופו של הסכסוך או שהשתתף בהליך בכל דרך אחרת, ובלבד שעשה כן לפני שניתנה החלטתו הסופית של אותו בית המשפט לענין הסמכות."

* נתקבל בכנסת ביום י' בשבט התש"ן (5 בפברואר 1990); הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בה"ח 1942, התשמ"ט, עמ' 119.

¹ ס"ח התש"ח, עמ' 68; התש"ה, עמ' 27; התש"ח, עמ' 44.